

روایتی از نسل کشی مسلمانان در میان سکوت مجامع بین المللی

۱۸ تیر ۱۳۹۴ ساعت ۱۲:۲۲

با مروری به وقایع پس از فروپاشی یوگسلاوی سابق و تقسیم آن به شش جمهوری مستقل در می یابیم که دستیابی به استقلال در جمهوری بوسنی و هرزگوین با اکثریت مسلمان در مقایسه با جمهوری های دیگر با اکثریت مسیحی(اسلوونی - کرواسی مقدونیه) تلفات و ویرانی های سنگینی در بر داشته است و خون های زیادی بر زمین ریخته شده است.

نزدیک بیست سال از حادثه وحشتناک شهر مظلوم "سربرنیتسا" در بوسنی و هرزگوین می گذرد که طی آن در حضور نیروهای سازمان ملل و در مدت دو روز بیش از ۸۰۰۰ انسان بیگناه فقط به جرم مسلمان بودن مورد قتل عام وحشیانه قرار گرفتند.

جنایت دهشتناک یازدهم جولای سال ۱۹۹۵ (۲۰ تیر) برای همیشه به عنوان برگی سیاه در کارنامه سازمان ملل متحد و نیروهای حافظ صلح اروپایی(هلندی ها) ثبت شد و در تاریخ معاصر نیز بعنوان لکه ننگی بر دامن اروپا باقی خواهد ماند.

با مروری به وقایع پس از فروپاشی یوگسلاوی سابق و تقسیم آن به شش جمهوری مستقل در می یابیم که دستیابی به استقلال در جمهوری بوسنی و هرزگوین با اکثریت مسلمان در مقایسه با جمهوری های دیگر با اکثریت مسیحی(اسلوونی - کرواسی مقدونیه) تلفات و ویرانی های سنگینی در بر داشته است و خون های زیادی بر زمین ریخته شده است.

درحالی که در هیچ یک از جمهوریهای با اکثریت مسیحی چنین حوادثی اتفاق نیفتاده و استقلال طلبی در این جمهوری ها در فضایی دیگر و خشونت و خونریزی بسیار کمتر صورت گرفته و دقیقا به همین علت است که مسلمانان بوسنی و هرزگوین دولت های اروپایی را به همدستی و مشارکت در جنایات صرب ها متهم می کنند و آنان را در قتل عام هزاران انسان بی گناه شریک جرم می دانند. ننگی که یقینا تا ابد از پیشانی اروپائیان مدعی حقوق بشر زدوده نخواهد شد. مطلب پیش روی که در آستانه سالگرد فاجعه "سربرنیتسا" تهیه شده است و به روزشمار وقایع این جنایت آشکار می پردازد.

روز شمار وقایع

۸- ۶ جولای ۱۹۹۵ (۱۷-۱۵ تیر ۱۳۷۴):

نیروهای صرب حلقه محاصره شهر سربرنیتسا را که طی چند سال جنگ ده ها هزار آواره مسلمان را از مناطق شمال شرق بوسنی در خود جای داده بود تنگ تر کردند.

حدود ۶۰۰ نظامی هلندی مسلح با سلاح سبک از آوارگان محافظت می کردند. مواد غذایی به پایان رسیده و از ماه مه نیز هیچگونه مواد غذایی به این منطقه محاصره شده وارد نشده بود.

توپخانه نیروهای صرب منطقه را زیر آتش خود گرفته بود و مدافعین مسلمان شهر خواستار بازگرداندن سلاح های خود از نیروهای سازمان ملل شدند که این تقاضا مورد قبول واقع نشد. فرمانده هلندی نیروهای سازمان ملل در تماس با مرکز فرماندهی نیروهای سازمان ملل در ساریوو خواستار حمایت هوایی گردید.

۹ جولای ۱۹۹۵ (۱۸ تیر ۱۳۷۴):

صرب های بوسنی آتش حملات خود را تشدید کرده و در نتیجه هزاران آواره در مقابل پیشروی صرب ها از اردوگاه های اطراف بسوی شهر در حال حرکت بودند.

صربها در حین پیشروی حدود ۳۰ سرباز هلندی را از ایستگاه های بازرسی گروگان گرفتند. یک سرباز نیروهای حافظ صلح هنگام عقب نشینی نیروهای هلندی از شهر توسط یکی از آوارگان بشدت زخمی شد.

۱۰ جولای ۱۹۹۵ (۱۹ تیر ۱۳۷۴):

پس از اینکه صرب ها مقر نیروهای هلندی را زیر آتش گرفتند سرهنگ کارمن فرمانده نیروهای هلندی خواستار حمایت هوایی سازمان ملل شد.

فرمانده نیروهای سازمان ملل در ابتدا با این درخواست مخالفت کرد ولی پس از اینکه فرمانده هلندی درخواست خود را تکرار کرد با درخواستش موافقت شد. قبل از اینکه جنگنده های سازمان ملل وارد عمل شوند حملات صربها متوقف و لذا حمله ای به صرب ها صورت نگرفت.

با فرا رسیدن تاریکی حدود ۴ هزار نفر از آواره در خیابان های شهر سرگردان و مضطرب بودند. تجمع زیادی در اطراف یگان های هلندی مستقر در شهر بوجود آمده بود. فرمانده هلندی به رهبران شهر گفته بود اگر تا ساعت ۶ صبح صرب ها از اطراف منطقه امن اعلام شده عقب نشینی نکنند مواضع آنها بشدت بمباران خواهد شد.

۱۱ جولای ۱۹۹۵ (۲۰ تیر ۱۳۷۴):

نیروهای صرب عقب نشینی نکردند. اما ساعت ۹ صبح از سارایوو به فرمانده هلندی اطلاع دادند که درخواست وی برای حمایت هوایی به شکل صحیحی ارایه نشده است.

در ساعت ۱۰:۳۰ درخواست دیگری به سارایوو ارسال شد ولی جنگنده ها می بایست برای سوختگیری به پایگاه های خود در ایتالیا باز گردند. حوالی ظهر بیش از ۲۰ هزار آواره که غالبا زن، کودک و افراد ناتوان بودند بسوی پایگاه نیروهای هلندی در "پوتوچاری" سربرنیتسا هجوم آوردند.

ساعت ۱۴:۳۰ دو نیروی هلندی دو بمب بسوی مواضع صربها در اطراف سربرنیتسا پرتاب کردند. صرب ها در پاسخ به منظور جلوگیری از حملات جنگنده های F۱۶ سازمان ملل تهدید به کشتن گروگان های هلندی و بمباران آوارگان کردند. دو ساعت بعد ژنرال "راتکو ملادیچ" فرمانده نیروهای صرب همراه تیم خبرنگاران وارد شهر سربرنیتسا شد.

ملادیچ عصر همان روز فرمانده نیروهای هلندی را فراخواند و به وی التیماتوم داد که مسلمانان برای حفظ جان خود باید سلاح ها را تحویل دهند.

۱۲ جولای ۱۹۹۵ (۲۱ تیر ۱۳۷۴):

اتوبوس ها برای انتقال زنان و کودکان به مناطق تحت کنترل مسلمانان وارد شهر شدند. صرب ها تمام مردان بین ۱۲ تا ۷۷ سال را برای بازجویی به اتهام جنایت جنگی جدا کرده بودند.

گفته می شود در طول ۳۰ ساعت حدود ۲۳ هزار زن و کودک را از منطقه خارج کردند و هزاران تن از مردان مسلمان نیز در

داخل کامیون ها و انبارهای شهر نگهداری می شدند. حدود ۱۵ هزار رزمنده مسلمان نیز تلاش داشتند شبانه زیر آتش توپخانه صرب ها از طریق کوه های اطراف به سوی مناطق تحت کنترل مسلمانان فرار کنند.

۱۳ جولای ۱۹۹۵ (۲۲ تیر ۱۳۷۴):

نیروهای حافظ صلح اولین گروه از اجساد غیرنظامی مسلمانان در یک انبار در روستایی بنام KRAVICA از منطقه بدست آوردند. نیروهای حافظ صلح در مقابل ۱۴ سرباز گروگان هلندی حدود ۵ هزار مسلمان را که به پایگاه نیروهای هلندی پناه آورده بودند را تحویل صرب ها دادند.

۱۶ جولای ۱۹۹۵ (۲۳ تیر ۱۳۷۴):

اولین گزارشات قتل عام سربرنیتسا با رسیدن بازماندگان این شهر که پس از یک راهپیمایی طولانی خود را به مناطق تحت کنترل مسلمانان رسانده بودند منتشر شد. در نتیجه مذاکرات سازمان ملل و صربها نهایتاً نیروهای هلندی مجوز خروج از سربرنیتسا را دریافت کردند و تمام سلاح ها، مواد غذایی و داروهای خود را نیز رها کردند. پنج روز بعد نیروهای صرب شهر سربرنیتسا را اشغال کردند. گفته می شود بیش از ۸۰۰۰ مسلمان در این واقعه بقتل رسیدند.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۱۹۲۷۶/روایتی-نسب-کش-مسلمانان-سکوت-میان-مسلمانان-کش-نسب-روایتی/۱۹۲۷۶>